

טורי צא זרובבל

172744

בן טוביה ונח

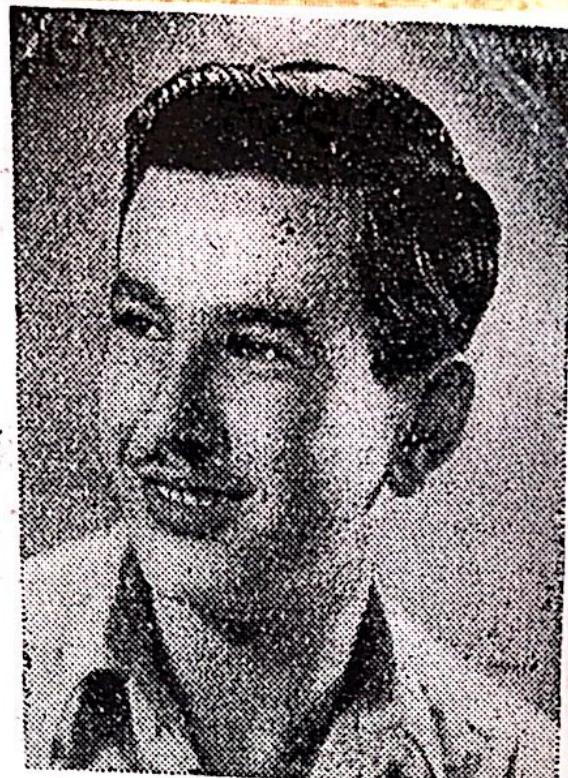
נולד ב - 2.1.1929

נפטר ב - 16.5.1948

בקרבת על משמר הירדן

בן זרובבל ("זרובקה")

בן נוח וטובה. נולד ביום 29.1.1929 בראש-פינה. עד גיל 11 למד בבית-הספר המקומי, אחר-כך שנתיים בקרית-חhips, וגעגועיו העזים להזור לכפר-מולדתו היו בין הגורמים לכך, שהוריו חזרו אותו בראש-פינה. אחרי גמרו את בית-הספר בראש-פינה בהצטיינות למד שנה במקוה-ישראל. בוגל קשיים חמריים הוכרא להפסיק שם את לימודיו ועבד בליטוש יהלומים בנחניה ומישבו תמר באמו.

ה策רף לתנועת "הנוער העובד" ואחרי שנת-עבודה הודיע לאמו כי אמא מולדת קוראת לו להtagiyis לפלאם"ח. בחוץ-ארץ השמיד האויב הורים וילדייהם לרוב ואם אנחנו לא נתכוון להיות חזקים ולעמד על נפשנו, יעשו כך גם לנו". על אף הדוחק החמרי התגייס לפלאם"ח ושירות בו שלוש שנים באילת-השחר ובין הרי נפתלי, השתתף בפעולות רבות של ה"הגנה" בתקופת המאבק והעלאת מעפילים בים וביבשה. מדי בוואו הביתה לחופשה היה שמח וטוב לב ורבה לשיר את שירי הפלמ"ח. תחילת מלחמת-השחרור מצאה אותו בשורות הפלמ"ח והוא המשיך בשירותו בגליל העליון, בהגנה ובקרבנות, ובליווי שירות. תוד סכנת הדרכים היה בא לפעמים לחופשה קצרה אל אמו בנחניה. ידע את הסכנות האורבות לו. בבי庫רו האחרון אצל אמו בפברואר 1948 נפרד ממנו בבקשת הרבה אם יפול. נפל בקרב על משמר-הירדן ביום 16.5.1948 והובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות בראש-פינה.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון וריבוניים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשים ארוכים בני עיר רבים ואף עליהם חדים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכתב נחום גולן בספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחיון הנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שננתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוحد, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכיהם שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובדי-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות וסקט..."

אימוניים בתש"ח

רקע לקרב

מבוא

המסמכים שבתיק הצבאיו במהלך הטיפול בנושא הפלישה הסורית באזוריינו והתמקדו בחירות ירדנה ומשלט 243 ראש הגשר הסורי וביום מושב 'משמר הירדן' (בעבר נודע בשם 'בני צפת') במסמכים הצבאיו ברונולוגית ושיקפו פעילות מגוונת בנושא.

בדי להקל על הנגשנות למסמכים השונים, נסינו לסדר את התקיק על פי סדר ענייניהם הcoil סקירות שהתרשםו וחומר שהובא אליו או נוצר ביזמתנו ומתראר מצב ענייניים על ידי מי שהשתתפו באופן פעיל בקרבות, ליוו את האירועים, נשאו לאחריות מהלכים, או היו עדים להם.

צרכנו מסמכים להבנת הרקע לאירועים, כאשר למעשה, הגבולות בין העניין בו ניסינו לעסוק - בקרבות לאחר נפילת המושבה משמר הירדן - וענין נפילת המושבה עצמה, קיימים יותר לצורך הטיפול בנושא.

הקרבות שהתנהלו עד נפילת המושבה והקרבות שהתנהלו אחר כך, בмагמה לשחררה, מבוניים 'קרבות משמר הירדן', דבר המשמש גם היום, מקור לשגיאות ולאי הבנות באיתור נופלים בקרבות, נוסף למקרה מאירועי הפלישה, כשהיא כל היה בה 'עיר' ודל.

באשר תחקירים מאותם הימים חסרים, אם מסיבה שלא התקיימו, או באלה שהיו ואבדו, כל מידע שאפשר היה להשיג מה משתפים באותו אירוע, אף מפרק של שנים, יכול להאיר את מצב העניינים, גם אם באופן חלק.

זה שגרם להעלאת העניין על סדר היום הציורי, הוא תחושת השליות של האנשים על נפשם אותה תקופה, ורצו להבהיר את מסר גורליות המערה, והנחתת שנפללו בה.

גָדוֹד בַתְשׁוּבָה

גָדוֹד «אַלְוָן» בַגְלִיל הַמְּרוּדָה

התחלטו לעשות את הסידורים המתאים ולארגן את הגדור לקרה יציגתו בגליל. במשך ימים מעטים חיסל הגדור את בעיותיו השונות בחיפה, הוציא את אבשו מנה העמדות. איפשר להם חופשה של 48 שעות ואת תחילת התווזה העמיד ל-10.3.48. לא ניתנה למפקדי הפלוגות ולמפקדי המחלקות האפשרות לעורוך סיורים מרחב הגליל, מפני הקשיים להגיע לשם. הזמן, שהוקצב להעברת הגדור, היה קצר, ובכ"גורמים לחזו לעשות את הדבר בהקדם האפשרי. הובטה לנו שהכל מוכן ואני פטוריים מן הדאגה לסידורים המנוגדים במקומות.

ב-10.3.48 עזב הגדור את חיפה, כשהוא מאורגן לפלוגות ומחילות. כל איש מצויר בצד האישני, אשר הוחל בחלוקתו באותה תקופה. במשך ארבעה ימים הועברו כל אנשי הגדור לגלייל.

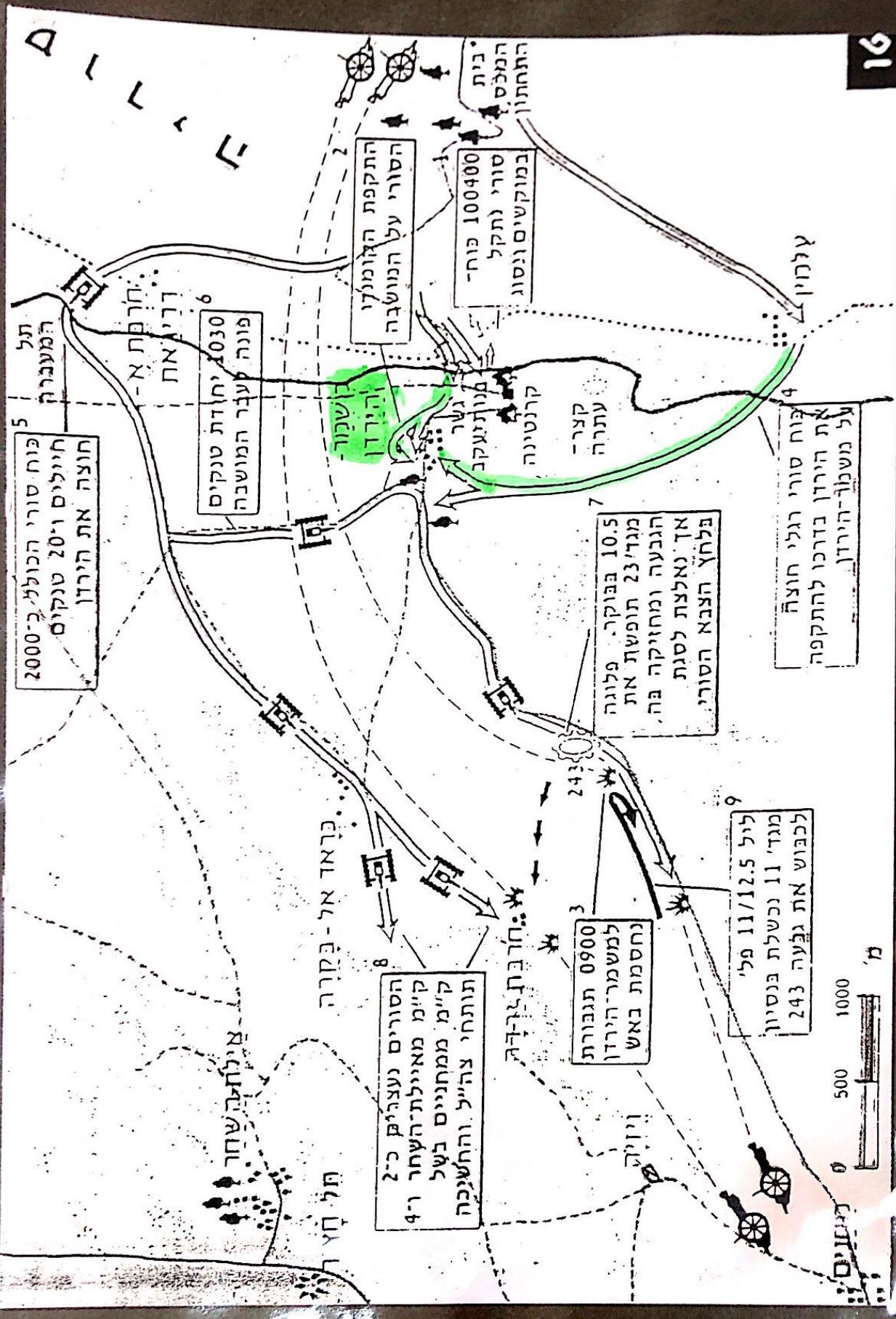
אכבה ראשונה הייתה, בשהביסים, שאליהם הגיעו האנשיים. לא היו מסודרים ומארגנים, והתאי החורף הקשים מנעו את האפשרות לשפר את המקומות ולהסתדר בצרה היאotta. אף על פי שלעומת שאר היחידות המגויסות בתקופת ההיא אונשיין מציידים ציוד טוב למדי — מכל מקום לא התאים ציוד זה לתאי החורף של הגליל. העלהנו, נשק הגדור נשאר במחסנית-חיפה ולא נמסר לגדור במועד הנקבע לאירוע. שבוט ימיב עבוי עד שנמצא סידור מתאים להשתרת הנשך באחת המבניות להעבירות לאירוע. לאוברכנו הרבה נשלה נשך מועט, שככל כ-60 סטנים ו-3 מקלעים — בלי החמושה צבלי רוביים, ו-8 מרגמות". עברו עוד כמה ימים, עד שהגענו למטה-הדור התהמשה והציג הנוסך.ימי הצפיה לנשך היו קשים ביותר. הלוחם היה מוכן לכל, ולא הבין איך יוכל למלא את תפקידו, באין לו לא נשך ולא שום אפשרות פועלה לפועל. הגדור פזר וההgil להחליף את יחידות הפלמ"ח בבסיסים שבהם חנה על מנת לאפשר ליחידות אלה לזאת להתרגון לקרה מבצעים יומיים בגליל.

בסיינו היו בגיבריש, צפת וככונן, עירוזיתים, מחנים, דודרה, משמר-הירדן, רמו-גונתלי, מנרה, משביעם, מתוללה, דן, דפנה, כפר-סולד, שמיר, להבות-ה发声, בית-הילל וכפר-בלום.

אמצעי-הקשר שעמדו לרשות הגדור ומפות הפלוגות היו מボטלים לחלווטין. לא היה כל קשר אלחוטי בין מטה הגדור והיחידות, ובדרך כלל היה כל ידיעת מאה היחידות מגיעה למטה הגדור באחור רב. קציני מטה הגדור ומפקדי הפלוגות לא יכולו הגיעם לבסיסי היחידות ולבקרים, בעוד חסר אמצעי-תחבורה מינימליים. שצרים היו לעמוד לרשותם אבל געשו מאמצים וטדרים מתאים, כדי שזאנשים יקבלו את המגעים להם.

מפת הקרב

16

זרובבל בתקופת שירותו הצבאי

פריצת הטורים לגליל הuloן

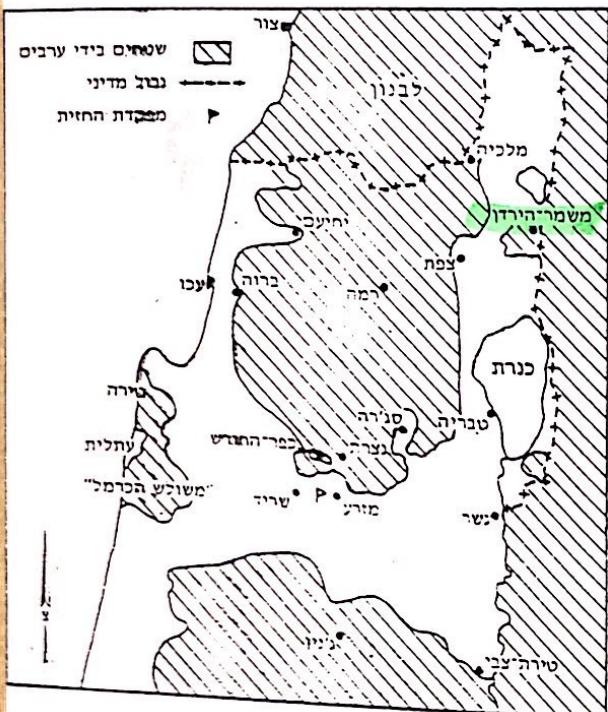
6 עד 10 ביוני 1948

בראשית יוני חידשו הסורים את פעילותם והפעם בקרה משמר הירדן המושבה הותיקה שולשה על גשר בנות יעקב, המעבר החשוב על הירדן. במקביל תקפו הצבא הלבנוני ויצהר ההצלה בוגרת מלחמה. בז' ביוני נדפה התקפה של גודס סורי על משמר הירדן מקרים. בז' בוקר 6 בינוי תקף כוח סורי גדול יותר את המושבה. אגב המטרת אש על דה פל אל-קדמי, להבזות הבשן וכפר סאלד — לשם ריתוק והשפה — צלחו יחידות سورיות, לאחר הרעשה קירה על משמר הירדן, את הירדן מקרים ומכוון למשמר הירדן, והתחלו מתקדמות לעבר מתחים. ראש פינה

ואילתי-הספר הותקפו מן האוויר. אוניות הצהרים הנעו הסורים עד הגדר הצפונית של המושבה. אולב באotta שעיה התמקמו תותחי צה"ל במחנים, פתחו באש מדויקת על התוקפים והニיסוס. בשעה 1800 נעלמו הסורים לחלוין בקרים עם את הרוגיהם. עם רדת החשיכה הגיעו תגבורת של חטיבת 'עוז' לתחומי משמר הירדן. הסורים נסוגו משלא עלה בידם להעביר בלוי שריון למערב הירדן, אולם שבו והתארגנו להתקפה לשם קביעה עובדות בוגרת זו ערבית ההפגנה הצפונית. מצבה של חטיבת 'עוז' הצערה היה בכירע, בהיותה חסרת נשק, תחמושת וכוח-אדם מושם. מפקחת החזיה והטסה הכללי התאמכו לסייע בידקה. ב-8 בחודש הזuber למרחוב 'עוז' נציג 23 של חטיבת 'כרמל' מן הגליל המערבי. אולם, טרם הספיק הגדור להתארגן במרחב החלה התקפה הסורית הגדולה עם שחר 10 בינוי. חטיבת סורית אחת הייתה אמורה לצלוח את הירדן ולהשתלט על מעברותיו, וחטיבת נספה נועדה לנצל את ההצלה ולפרוץ לעבר היבש, לשם ניתוק 'אכבע הגליל'. עם שחר השתלטו הסורים על שלוש מעברות הירדן שבאזור משמר הירדן. כוחות חי"ר ושריון חדרו לתוך המושבה. בצהרים הודיעה חטיבת 'עוז': "8 טנקים עברו את הירדן וחלק מהם נמצא בכביש ממזרח למושבה. התותחים יכנסו לפעולה. אבל ביגזטים אין מונעים את הטנקים מהתקדם. הברחתה בפצער רצינית. כוחותינו נמצאים בשטח. אבל מכם אין ברור".

בעבור שעיה הודיעה החטיבה: "יש להניח משמר הירדן אינה קיימת בבווח לוחם. סבביה ראש-פינה ומגנים מופצת מ-ו האור בלילה הפסק. התקפה על כפר סאלד ועל דן מתגברת. העربים גולשים במניהם לחולה". שוב נשמעת דרישת לתחמושת. למכシリ קשר. ובמיוחד לנשק נ"ט, כדי לעזר המשך התקדמות השריון السوري לעבר מחנים וראש-פינה. עם חשיכת גבלמו הסורים באזר חירבת יריזת. רק לאחר חצות הגיע פלייט ממשמר הירדן ומפני נודה על קצו של היישוב.

ההפגזה הראשונה, ומבצעי "ברוש" ו"דקל" ב"עשרה הימים"

ציור 5: חזית הצפון בהפגזה הראשונה

מחורר: צפוי אסלאם ירושלמי, הוצאה לאור: הוצאת פדרו ופדרו ביאליק, עמ' 14.

מההרים לעמק זבולון. הכפר שנכבש עבר ההפגזה והותקף בידי חי"ם. נפל בהתקפה כפריים ב-23 ביוני. ולא הוחש אלא ב-25 בחודש. אחריו כישלון ביום הקומס.¹⁰¹ מדרום נऋת יהודו הערביכים מדי פעם בעיר גניין והטרידה באש את התגונעה בכביש העמק. עד סוף יומי החמירה הטרדה זאת. עד שגרמה למפקד החיטה להעביר את מפקדתו מזרען לשער. המפקדה, שאוותה רה תוך קרובות הבלתי-חהלה מתגבשת בהפגזה. אולכ'ם. כרמל חש צורך בקצין מבצעי מנוסה.¹⁰²

בתחילת יולי שוב בקשה החזית נשך וכוח-אדם כדי להשלים 8 גודדי חי"ם. ממנoisיס בני 36 ומעלה כדי לאמן את כוחות החיטוי. שנזקקו לתגבורות: חטיבת "עוז" ממנה עתה רק 700 לוחמים בלבד בשלושה גודדים. והיתה זקופה לעוד 700 מאומינים: ל"גולני" היו 1,400! ואבעה גודדים. זהzar לה 600 לחטיבת "כרמליה" נותרו שוב שני גודדים. אוחדי שחטיבה את גוד 23 ל"עוז".

לחיזוק העיבורה גיס חטיבת ג'. שנזקקה להתאוששות אחרי קרבות לטון. ורכזו בה אנשי נח"ל זמח'ל (מנoisיס ח'ו"ל ומתקדם ח'ו"ל). החטיבה הקימה מוד משוריין, מצויד בזחל"מים וברזינות. ושני גודדי חי"ר.¹⁰³

היאוות של חית הצפון. להוציא את התשתית למערכי ההגנה בבל העמק. ומה עוד שוכנת הניתוק מבואות ג'ינו בדרכם הסורים בראשות אגשד אימיו ישורות על היישובים חולתת. וסוד-המעלה. אילת-ההשור ומחנים. וצבא קאלאג'ן. אים על סגניה. ממערב לנצרת עמד הקיבוץ לפרט'ה-הארש במתוך במונתק. העربים נמנעו ממשום מה מלתקוף אותו. אולם הרבו להטרידו באש.¹⁰⁴

הצבא הסורי עצר בראש-הגשר ביום 11 ביוני, וקאג'ן הוסיף לתקוף את סג'רה ב-21 בחודש; ההפגזה יוכבה אפוא באיחור מה בaczoo. שני המהנחות המותשים קיבלו על עצם את הסדריו של מtower האו"ם. הרוון ברנדוט. ואת הצבתם של משלקי או"ם שיפקחו על קיומ תנאייה. המתווך קיווה שיוכל להציג הסדר מדיני. שימנע את חידוש הלחימה:

שבwoo השני להפגזה. ב-18 ביוני. נועד ברגוריו ליום שלם עם המפקדים הבכירים. הראשון מפקדי חטיבות ומעלה. כדי לשם עת לקחיהם. ראשון הדוברים. מ. כרמל, עמד על יחס הכוחות ועל משקל עדיפות האויב בצד כבד ובarterlierה. כן הדגיש את הצורך בכוחות משמר להחזיק בשטחים שנכבשו. כדי לשחרר את חיל-השדה לאימונים ולפעילות התקפיות. ותבע לפועל "לפי תוכנית האויב בצד כבד ולפעילות התקפיות. לפועלות האויב". ואשר לתכנית. גרס "לא דנסיבת ולא אופנסיבת בארץ כולה. אלא דנסיבת חלק גדול מתחז העסוק על המשVIC. ואופנסיבת במקום הדורש".¹⁰⁵

מפקדי החטיבות הצפוניות. מ. מקלף. א. יפה ו. שחם. תמכו בולס בדרישה לארון את הת"מ לפרישה בעמדות ובמשטחים. כדי לפנות את חי"ש לאימון. וכן לתגבר את היישובים בנסק. לרבות נשק נ"ט.¹⁰⁶

בג'ורוון הופיע בסיכון על חוסר שימוש בדרוגים הבכירים. והרחיק לבת לטענו ש"אילו היהת בתוכנו משמעה בהלכה. היינו נבנדים להפגזה שהגיל העליון מפונה מהאויב. והדרך לירשלים היהת כולה בידינו".¹⁰⁷ אין לקבל את הטענה באשר לנihil בתקלות אצבעה-הגלייל, אבל אלה לא נבעו רק האכזבה מן התקלות אצבעה-הגלייל, אבל אלה לא נבעו רק מליקויר-משמעות (כנון היציאה הגלואה של "יפתח" דרומה). בכנס זה הציג אש-הממשלה גם את המגוונות לעתיד. וקבע שהמאיץ העיקרי יעשה במרכז. נס הליגוון. "אחרי שרירות הליגוון נתסל את צבא הלבנון ונגרש הסורים, ואולי גם נפרץ [אנפץ] דמשק. ... ולכו, אם תיפתח המלחמה (שוב), יש לייצב עד כמה שאפשר שתי החזיות בזפון ובדרום, ולהכך בווח ותוכננת לשבור הליגוון ולכבותו את שכם".¹⁰⁸

במחנה האויב נצלה ההפגזה לאימון. להתבצעות ולהצידות. צבא עיראק בשומרון פרש את שליטתו גם על ערביה הארץ וארנו אותם במתכונת "הגנה מרוחבית". וצבא سوريا הצב בחלק מהתו ייחידות של "צבא ההצלחה". ממשלת לבנון כלכלת את עיקר צבא אוקג'ן. שהוחזק בגליל, והודיעה לדרוז בדרDISTOT שהיא אחראית לו. קולונל שאוקט שורק מצבא לבנון האצב בראש מטהו של קאלאג'ן. שהוחזק בגליל, והודיעה למושל הגליל המרכזי. ומה עוז שהאוכולוסייה היתה תלולה ב"עורף" הלבנוני. אולס הקצין הלבנוני צמצם במודיע את מעורבזותםCSIוע מיניהם. ממשלה לבנון נויתעה מהטלת מרות. ולא כל שכן מ"סיפוח" שהיה כרוץ בתוספת רביע מיל'ון מושלים. רוכם בכולם סוניים. שהיה מערער את שיוי-

המשקל הבירעדי הרופ בלא-הכ כי. שביקשו לצמצם את מזירות רוחם ולהקפיד על שליטונם לבנון. נクトו מפקדי צבא ההצלחה" קו פעלתני. לעזרת הקרים. בנסותם לקצור ולקטור מהפרת ההפגזה ומחייבת הקווים. נסותם לקצור ולקטור מהאדמות שבאזור המגע. תקריות חמורות אירעו בגורת ברוח וריהם – איחודה). במסע על הכביש עכו – צפת שבמוצא

הקרב בו נפל זרובבל ז"ל

עלתה בלילה שתהה כל היום במנרה ורק למחמת בלילה חורידה את הילדים והביאتهم בשלום לכפר גלעדי.

פלוגה ג', שהזימה בעה החיה בחתראגנות, הופקדה בסביבת המחנות של ראש פינה וארכבה לדגש שהטבח ייעורב את המקום. היחידה היזמה יוצאת ליל הילילה בಗשמי העזים, לא לביס חורפי מתחאים, מצפה ומחכה בבלוינז'רנים לעזיבת הגיוסות הבריטיים את המתחנה. ב-28.4.48 פונתה משטרת ראש פינה ומתחנות בסביבה, ונתקפסו תיכף ע"י יחידות הגדוד, שהתרגנו מיד להגנה במקום. יום לפניו, כן, ב-27.4.48, נסקרה משטרת מנגנון לרביבות. זו הייתה מכבה נוספת לאנשי צפת ולמגינים בגליל בכלל. לא היה ברור לנו, מצד ניכל לככוש את המבצר הזה, שהלש על מבואותיה של צפת והיא אהת הנתקדמת האיסטרטגיות החשובות ביותר בגליל. העربים הגדילו את כוחם בצפת ופתחו במנה התקפות על צפת העברית, כדי להשתלט עליה. המגנים עמדו יפה ב מבחון והדרשו את כל התהספנות.

נדודי הפלמ"ה, הדרsun והשלישי, היו מוכנים לסתור בעולות.

ב-30.4.48 התהיל המבצע נוגב המכבייש מטריה בראש פינה, והנהל בלבובות המכיד על צפת ע"י כיבוש עיירות העברית ובירית. באותו יום התחלין ערביי ההילה לעונב את הסבובה ועברו לשוקה-פוקה ולעבר סוריה וללבנון. הגיעו ידיעות שבמקומם באילן יגיעו לוחמים, שיתקפו את הכפרים. כוח ערביק קטן נשאר במשטרת-ח'אלת, המתההה בסביבה נבדקה משעה לשעה.

ב-04.05.48 בוקר פתחו הלבנוניים, בשיתוף עם כפרי הסביבה, בהתקפה זהה על רמות ג'נפטל, מגני המוקם נדהמו לזראה הכוחות הערבים וטהווים בזעק הרים והמנוחלים ע"י קניינים מאומניים. מיד עם התחלת ההתקפה נסגר אנסיגון, שחויר במטלע תל-בלאי שמצפון-למסק. זאת מכונת-הירייה שהייתה על המשלט נסאר בעזה ומשין להפל חללים באובי. היה זה המשלט החינוי והחשוף להתקפה רמות ג'נפטל, והאנשים ידעו וזה והמשיכו להחזיק מעלה.

האויב השתמש בתותחים והפגינו קשה את המשק, בשעה 11.30 נתקבלת הדבוקה במטה שבאלת-הசחר, שכ-רכס תל-בלאי נמצא בידי האויב. הדריה-אורכל ותאפק הטעטל של המבצר נחרטו. היו שם כ-25 פצועים, ולא היה מקום להחזיקם. בעת הדא ניסחה האויב להשחער בחיל-רגלים ושרירין, אך נהך ע"י קומץ המגנים בזעק הדל שפוך לדחשתה — שתי מכונת-הירייה שבמסק הפסיקו לפעול, שני מרגמות "2" ושבורי, ורק שני מקטעי ת'Brien והרוبيים נותרו והחזיקו מעמד.

לאחד כמה נסינונות לתקוף שנכשלו, נסוג האויב לנבייושע ולמלכיה. כש הגיעו הדיעות מרמות-ג'נפטל, הוחלט להפעיל את "הפרימוסים" להפעלת דיבוזי האויב ולהתולת חמוץ למגנים. השפעת פעולה זו הייתה עצומה, המגנים דאו כי נסעה כל האפשר כדי להקל עליהם (لتביא תגבורת אחרת ביום לא הייתה כל אפשרות) והדר עוזב את רוחם. במשך שעوت אחה"ץ השלנו תחמושת מ"הפרימוסים", אבל בזרחה נתעקבו, בחלוקת הבדול אי אפשר היה להשתמש.

בשעה 15.00 הודיע מברק מרמות-ג'נפטל, שהאויב הציב חותה 25 לסרואות, מלכיה ומדיעת קשה את היישוב בהפוגה נגע המקומ, שבו הייתה חנתנה-הקשר, הועבר המכשיר ונפצעו, הקשר הופסק.

בלילה ההור גולמי לرمות-ג'נפטל מחולקה מוגברת האוגדים הועמסו בתרמילים תחתמושת ובזעם גוטסיט הושעת המולקה במקומ עזה את המגנים. חשבנו למקלה בזעם שבשען כלzeit לא יכולנו להזעף לארם, כי גנייע יהונת פההנו שם יתחוו עלהם בס

הקרב על משמר הירדן

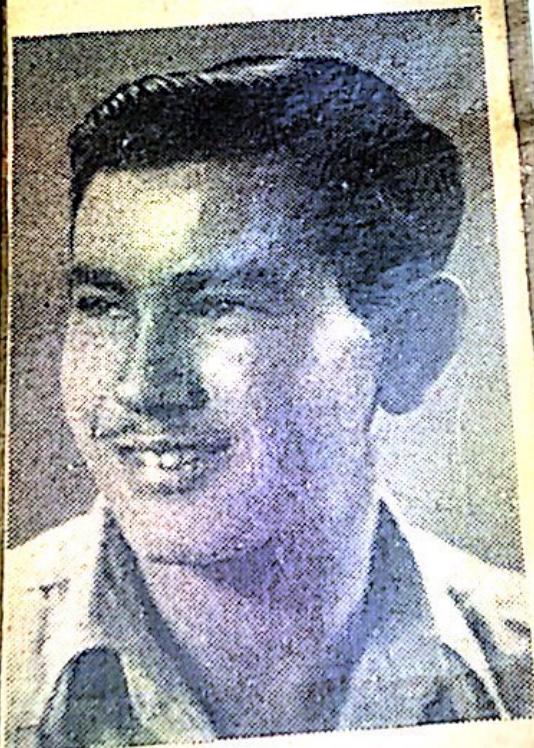
תוך חלופי יריות ופועלות הטרדה עברו הימים הבאים עד שמצאנו את עצמנו באחד הלילות במשלט "ירדה". הרגשנו שקרב קשה נכון לנו ובמשך כל הלילה עבדנו ללא אותן בבצור העמדות. כולם היו במצב רוח מרומם מבלי לחוש ברע המתקרב.

לפנות בקר התחליל האויב בהפזה קשה על עמדותינו, ובאותו הזמן התקדם חיל הרגלים, מה הופתעת בראותי פתאום את מפקד המחלקה שאקדחו بيדו זורה על ערבים מתקרבים. החל קרבות פנים אל פנים, שבו נפצעו רבים בין חברי. חמישה טנקים ירקו אש למרחק של 200 מ' על עמדותינו. בו בזמן הצליחה חוליה של האויב לחזור לעמדה שלנו ואחד החברים חסל אותו ברימוניים בגלות גבורה הרואה למופת. עם כל רגע גדול מספר הנפגעים וחסרונו של כל אחד היה מORGASH במערכת ההגנה ההקפיטה. אין כתוב על קרב "ירדה" מבליל להזכיר את אונץ רוחו ובBORATTO העילאית של מפקד הכתה צמחי סייני ז"ל, אשר עמד משך שעות זקור קומה מול הטנקים של האויב, וכוכן את אש מכונות היריה. שמחה הייתה מציפה את פניו עם כל הדיפה של הסתערות האויב ובקריאה "נסוגים, קצרו בהם!" עודד את רוחנו. אז ידענו - אם מפקדים כאלה אתנו, עמוד נעמוד! אך לא כן היה. הוא נפל. הקשר עם החוץ נפסק, האויב חידש התקפתו והטנקים עלו ממש עליינו. לא היה אפילו מי שייפעל את הנשק האנטי-טנקי הצלחה הנסיגה. בתוך הטענות הגדולות התענין כל אחד בגורל חברו, עוז לכושלים, ואו הרגשנו אחות לוחמים מהי. בלילה נכבש המשלט חרוה. יחזקך.

כותבים לזכרו

זרובבל נר

קשה להשלים עם העובדה שלא נר
אה יותר את אחי היקר זרובבל. רק
בנ' 19 היה בנסלו, ומה שאף לחוית
את חייו במדינתנו העממית.

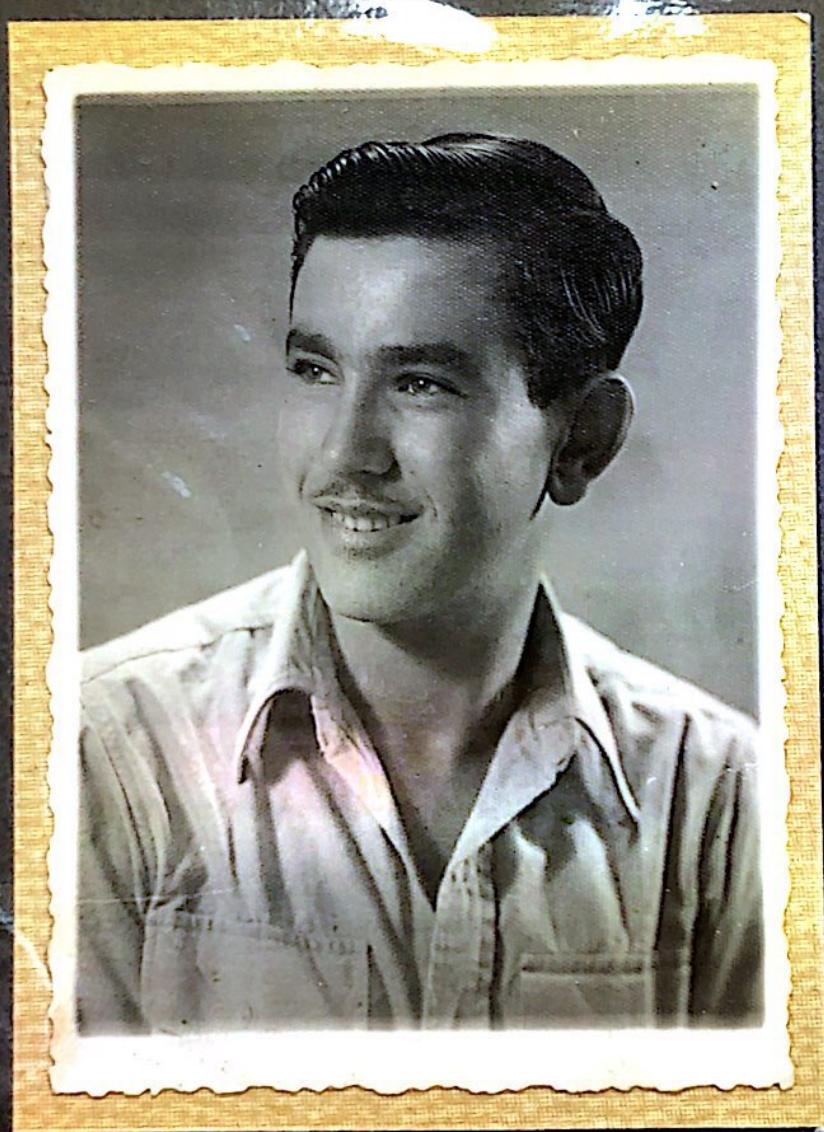

הוא גמר את חוק למודיו בהצטיינ
נות והחל לעבוד כדי לעזור לאמו.
בעובודה לא מצא סיפוק ובהיותו בן
16 הילך והתייצב לשורות הפלמ"ח.
ACHI היקר, מה יפה ובעל מץ היה,
תמיד ריחף הצחוק על שפתיך. תמיד
שפעת טוב לב ואהוב הייתה על הכל.

על לשיר בקול נעים ולבבי ומה
הבר את שירי הפלמ"ח והפרטיזנים.
לא אeschח לעולם את חופשתך האחת
ונגה, שבת בילינו יחד ולא עלה כלל
ל דעתך, שזו המעם האחרון ~~האחרונה~~ ~~שנהייה~~
חדריו.

—
—

"יהי זיכרו ברוך"

**כח זרובבל
1929-1948**

לְזַכָּר

יִזְכֶּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפּוּ נֶפֶשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמִּדְינָה בְּדָרְךָ
וְאֶת חִילִי צְבָא-הַגָּנָה-לִיְשָׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּמַלחְמֹות יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֶּר יִשְׂרָאֵל וַיַּתְבִּין בְּזָרְעָו
וַיִּאֱבֶל עַל זַיְן הָעָלֹם וְחַמְדַת הַגְּבוּרָה.
וַיִּקְרַבְתִּי הַרְצֹן וּמִסְרֹתָה הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפֵּן בְּמִעֲרָכֹת הַכְּבִידֹת.

יְהִי גָּבוּרִי הַדָּרוֹן וְהַנְּצָחָן
הַנְּאָמְנִים וְהַאֲמִיצִים
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הַוָּרָה.